

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/180/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414205361
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4414205361.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Poľnohospodár Nové Zámky a.s., so sídlom Nové Zámky, Komjatická 67, IČO: 31 431 160, zastúpený advocatius s.r.o., so sídlom Bratislava, Palackého 12, P.O. BOX 69, IČO: 36 868 752, proti žalovaným: 1/ V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R., A X/Ing. D. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R., A. XXXX/X, obaja zastúpení: M.. Vladimír Vágó, advokát so sídlom Galanta, kpt. Nálepku 724/7, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č.k. 4C/60/2014-230 zo dňa 11. septembra 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) p o t v r d z u j e a v napadnutom výroku o trovách konania (II.) m e n í tak že stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania. Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel žalobe a určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX ako parcela registra C č. XXXX/XX - orná pôda o výmere XXXX mX v kat. úz. D. R.. Žalovaným v 1/ a 2/ rade uložil spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, vyčíslených v samostatnom uznesení súdu prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132 ods. 1, § 134 ods. 1, a 3 OZ, § 5 nariadenia vlády č. 30/1998 Sb, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodne podaná.

V dôvodoch rozhodnutia poukázal na obsah žaloby zo dňa 14.03.2014, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXXX ako parcela registra C č. XXXX/XX - orná pôda o výmere XXXX m2 v kat. úz. D. R.. Žalobu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom bývalého JRD v Nových Zámkoch, neskôr Združeného roľníckeho družstva Rozvoj Nové Zámky a Poľnohospodárskeho družstva Rozvoj Nové Zámky. Výmerom o prídelenie do vlastníctva č. XXXX/XXX/XXXX z 01.12.1950 vydaného bývalým Krajským národným výborom (ďalej len KNV) v Nitre boli jeho právnomu predchodcovi (JRD Nové Zámky) pridelené pozemky v kat. úz. D. R. v zmysle ustanovenia § 5 vl. nar. č. 30/48 Sb. okrem iných aj pôvodnú parcelu registra E č. 3711/4 o výmere 8084 m2 vedenú v PKN vložke č. XXXX. Z tejto parcely bola geometrickým plánom č. 28/13 zo dňa 18.06.2013 odčlenená parc. č. XXXX/XX o výmere XXXX m2, ktorá bola zapísaná na LV č. XXXXX kat. úz. D. R. v prospech V. Z. a M. Z., každého v podiele jedna polovica na základe zmluvy č. XXXXX/XXXX-PRZ-RXXXXX/XX.XX zo dňa XX.XX.XXXX. Uviedol, že táto zmluva bola uzavretá medzi žalovanými a Slovenským pozemkovým fondom (ďalej len SPF) ohľadne bezodplatného prevodu nehnuteľností zo SPF na žalovaných, ktorí si uplatnili nárok na poskytnutie náhradného pozemku. Žalovaný v 1/

rade a právny predchodca žalovaného v 2/ rade - M. Z. uzavreli kúpnu zmluvu dňa 06.03.2014 a nehnuteľnosť predali R. Z. za kúpnu cenu 10.000,00 eur. Konanie o vklade vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľa č. V 1234/14 bolo Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom prerušené rozhodnutím z 22.07.2014. V žalobe tiež uviedli, že žalobca a jeho právni predchodcovia obhospodarujú predmetné pozemky viac ako 60 rokov, napriek tomu boli tieto SPF vydané žalovaným. Súd prvej inštancie z hľadiska skutkových zistení v dôvodoch napadnutého rozsudku uviedol, že nehnuteľnosť, ktorá je predmetom sporu, bola pridelená do vlastníctva Jednotného roľníckeho družstva v Nových Zámkoch podľa § 5 nariadenia vlády č. 30/1948 ako nehnuteľnosť, ktorá bola majetkom osôb presťahovaných do Maďarska podľa československo-maďarskej dohody o výmene obyvateľstva ako aj podľa zákona z 11.07.1947 čís. 148 Sb. o opatreniach k prevedeniu československo-maďarskej dohody o výmene obyvateľstva a vládneho nariadenia zo dňa 19.03.1948 čís. 30. Sb., na základe výmeru o prídelení do vlastníctva č. 1155/313/1950 z 01.12.1950 vydaného bývalým KNV v Nitre. Z LV č. XXXXX pre katastrálne územie D. R. mal preukázané, že vlastníkom nehnuteľnosti, ktorá je predmetom sporu, je zapísaný žalobca. Žalovaní sú zapísaní ako vlastníci parc. č. XXXX/XX - orná pôda o výmere XXXX mX na LV č. XXXXX kat. úz. D. R.. Táto parcela vznikla rozdelením pôvodnej parcely č. XXXX/X, a to geometrickým plánom č. XX/XX geodeta Ing. Mladena Predného na štyri parcely, a to parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X vo vlastníctve štátneho majetku ŠP A., parc. č. XXXX a parc. č. XXXX/X vo vlastníctve Agrostav a.s. Nové Zámky, parc. č. XXXX/XX vo vlastníctve žalovaných.

Konštatoval, že žalovaná v 1/ rade a jej manžel neb. M. Z. nadobudli uvedenú nehnuteľnosť ako náhradný pozemok na základe zmluvy č. XXXXX/XXXX-PRZ-RXXXXX/XX.XX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú uzatvorili so Slovenským pozemkovým fondom. Uviedol, že M. Z. po podaní žaloby na súd dňa 30.03.2014 zomrel, na základe osvedčenia o dedičstve č. 16D 561/2014 - 20 zo dňa 11.09.2014 sa vlastníkom v podiele jedna polovica stal jeho syn L.. D. Z., žalovaný v 2/ rade.

Z hľadiska aktívnej legitímácie žalobcu uviedol, že Jednotné roľnícke družstvo v Nových Zámkoch, v prospech ktorého bol vydaný výmer o prídelení do vlastníctva č. XXXX/XXX/XXXX z 01.12.1950 vzniklo v roku 1949 a jeho existencia nebola spochybnená čo vyplýva aj zo zápisnice č. 2 zasadnutia predstavenstva JRD Nové Zámky z 09.01.1976. Z tejto zápisnice predstavenstva družstva zistil, že na nej bol určený názov Jednotné roľnícke družstvo Rozvoj Nové Zámky so sídlom v Bánove, ktoré vzniklo zlúčením JRD Nové Zámky a JRD Bánov. Z uznesenia Obvodného súdu Bratislava 1 č. Dr 1363 z 27.05.1991 súd zistil, že z podnikového registra bolo vymazané Jednotné roľnícke družstvo Rozvoj Nové Zámky a zapísané Poľnohospodárske družstvo „ROZVOJ“ Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, Komjatická 67. Zo zakladateľskej zmluvy akciovej spoločnosti Poľnohospodár Nové Zámky mal preukázané, že akciová spoločnosť Poľnohospodár vznikla dňom 01.01.1993 a prebrala na seba všetky práva a záväzky Poľnohospodárskeho družstva „ROZVOJ“ Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, Komjatická 67.

Po prejednaní veci súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca má naliehavý právny záujem na podanej žalobe, pretože iba rozhodnutím súdu otázka je možné konečným spôsobom vo veci rozhodnúť. Podľa názoru súdu prvej inštancie výmery a prídellové listiny ako verejné listiny boli a sú dokladmi o vlastníctve prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a predstavujú vkladu schopné listiny spôsobilé pre zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti. Zdôraznil, že nad rámec správneho súdnictva všeobecný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu. Môže ho preskúmať len so zreteľom na to, či ide o akt nulitný. Nulitným aktom je správny akt vydaný absolútne vecne nepríslušným správnym orgánom, z ktorého nevznikajú žiadne právne následky. Konštatoval, že posudzovaný výmer o vlastníctve pôdy zo dňa 01.12.1950 nie je možné považovať za nulitný akt, pretože bol vydaný KNV v Nitre v rámci jeho právomoci podľa § 5 nariadenia vlády č. 30/1948, teda orgánom príslušným.

Uviedol, že pokiaľ vlastníctvo k nehnuteľnosti pridelené výmerom nebolo zapísané, nadobúdala ho prídelca priamo týmto rozhodnutím a intabulácia už nebola potrebná. Právny predchodca žalobcu (JRD Nové Zámky) nadobudol prídelom do vlastníctva nehnuteľnosti uvedené v tomto výmere a stal sa dňa 01.01.1951 ich výlučným vlastníkom.

Poukázal na to, že žalobca z opatrnosti tvrdil, že nadobudol vlastnícke právo vydržaním a domáhal sa jeho určenia podľa § 134 OZ v prípade, ak by súd nepovažoval výmer z roku 1950 za listinu schopnú založiť vlastnícke právo žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu k nehnuteľnosti. Súd prvej inštancie k tomuto tvrdeniu žalobcu, že tak žalobca ako aj jeho právni predchodcovia boli dobromyseľní a oprávnení držiteľia sporného pozemku. Zdôraznil, že u žalobcu bol daný titul nadobudnutia vlastníckeho práva na základe uvedeného výmeru o vlastníctve pôdy, preto na základe tohto výmeru žalobca nadobudol nehnuteľnosť do vlastníctva nie do osobného užívania. Z uvedeného dôvodu už neskúmal ďalšie tituly nadobudnutia vlastníckeho práva, keďže mal za to, že titul nadobudnutia vlastníckeho práva k

nehnutelnosti žalobcom je právoplatný a nie je potrebné určovať vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe iného titulu.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní bez toho, aby v ňom uviedli odvolacie dôvody. Následne po uplynutí odvolacej lehoty na podanie odvolania voči rozsudku súd prvej inštancie doplnili podané odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/402/2017-247- zo dňa 30. novembra 2017 odmietol odvolanie žalovaných. Na dovolanie žalovaných Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 6 Cdo 119/2018-286 zo dňa 26. júna 2019 zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/402/2017 z 30. novembra 2017 a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že pokiaľ v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní bola už vada odvolania spočívajúca v absencii odvolacích dôvodov odstránená, bol odvolací súd povinný rešpektovať zásadu, podľa ktorej je pre rozhodnutie o odvolaní určujúci stav v čase jeho rozhodovania (§ 234 ods. 2 CSP v spojení s § 217 ods. 1 CSP). Na rozhodnutie o odmietnutí odvolania tak neboli splnené podmienky vyplývajúce z § 386 písm. d) CSP. Odvolací súd sa teda mal zaoberať uplatnenými odvolacími dôvodmi a pristúpiť k vecnému prieskumu podaného odvolania. Po zrušení rozsudku odvolacieho súdu Najvyšším súdom Slovenskej republiky sa vec dostala do štádia ako po podaní odvolania žalovanými, preto sa odvolací súd v tomto konaní zaoberal odvolacími dôvodmi uvedenými žalovanými v doplnení odvolania.

3. Žalovaní sa v odôvodnení odvolania domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné a vydané bez dostatočného dokazovania. Vytýkali súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo preukázané, že žalobca je jediným právnym zástupcom pôvodného JRD Nové Zámky. Namietali tiež, že nie je jednoznačne ustálené, ktorému poľnohospodárskemu družstvu bola pôda pridelená z majetku bývalých užívateľov a to JRD I. a JRD II. Poukázali na to, že v konaní pred OS Nové Zámky vedenom pod sp. zn. 13C 301/2013 boli produkované dôkazy vo forme listinných dôkazov, ktoré spochybňujú aktívnu legitimáciu žalobcu v tomto spore a taktiež užívacie a vlastnícke právo žalobcu k spornej nehnuteľnosti. Bránili sa tým, že tieto listiny v plnom spochybňujú titul nadobudnutia spornej nehnuteľnosti žalobcom na základe vydržania a to predovšetkým dobromyseľnosť a dobu vydržania. Namietali tiež výrok o trovách konania a v tejto súvislosti poukázali na ust. § 257 CSP s tým, že v danej veci existujú dôvody osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania, pretože žalovaní svojím konaním nespôsobili dôvod tohto súdneho konania.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 a § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných vo veci samej nie je dôvodné. Vo výroku o trovách konania odvolací súd považoval odvolanie žalovaných za dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 388 CSP zmenil a odvolaniu žalovaných vyhovel.

5. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

6. „Odvolateľ v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolacie dôvody môžeme v zásade rozdeliť do troch kategórií, a to na vady konania, napadnutie rozhodnutia po skutkovej stránke alebo po právnej stránke (k tomu porovnaj komentár k § 365 CSP). Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil.

7. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody. Ktoré boli uplatnené v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní

8. Jedinú výnimku predstavuje oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci. K tomu porovnaj komentár pod bodom II“. (Civilný sporový poriadok, Veľké komentáre, komentár napísal autorský kolektív pod vedením doc. JUDr. Marka Štefčeka, PhD, vydalo Nakladateľství C. H. Beck v Prahe roku 2016 str. 1269.

9. Odvolací súd riadiac sa vyššie citovaným ust. § 380 ods. 1 CSP sa v odvolacom konaní zaoberal výlučne odvolacími dôvodmi uvedenými písomnom podaní žalovaných, ktoré boli doručené súdu prvej inštancie dňa 20.11.2017 nazvanom ako Podrobnejšie zdôvodnenie odvolania proti rozsudku (č.l. 246-246 spisu), keďže porušenie procesných podmienok, na ktoré by bol povinný prihliadnuť z úradnej moci nezistil.

10. Ako je už vyššie uvedené žalovaní sa podaným odvolaním domáhali zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné a vydané bez dostatočného dokazovania. Vytýkali súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo

preukázané, že žalobca je jediným právnym zástupcom pôvodného JRD Nové Zámky. Namietali tiež, že nie je jednoznačne ustálené, ktorému poľnohospodárskemu družstvu bola pôda pridelená z majetku bývalých užívateľov a to JRD I. a JRD II.. Poukázal na to, že žalobca nie je jediným právnym nástupcom JRD Nové Zámky.

11. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa aktívnou legitímáciou žalobcu podrobne zaoberal a svoje zistenia a závery v tomto smere aj podrobne odôvodnil a to v bodoch 8., 13. až 15. a 27. odôvodnenia rozsudku. Odvolací súd sa s nimi stotožnil a na ne poukazuje bez toho, aby tieto skutkové zistenia a závery opakoval. Žalovaní v podanom odvolaní neuviedli konkrétny dôvod, pre ktorý by žalobca nemal byť právnym nástupcom pôvodného JRD Nové Zámky a neoznačil ani žiadnu konkrétnu listinu spochybňujúcu jeho aktívnu legitímáciu v tomto spore. Tvrdili iba, že v konaní pred na OS Nové Zámky vedenom pod sp. zn. 13C 301/2013 boli produkované dôkazy vo forme listinných dôkazov, ktoré spochybňujú aktívnu legitímáciu žalobcu. O aké konkrétne listiny by malo ísť a aké závery z nich vyplývajú neuviedli. Odvolací súd preto dospel k záveru, že otázku aktívnej legitímácie súd prvej inštancie správne posúdil a námietky žalovaných v tomto smere neboli spôsobilé aktívnu legitímáciu žalobcu spochybníť..

12. Žalovaní ďalej namietali, že tieto listiny v plnom rozsahu spochybňujú titul nadobudnutia spornej nehnuteľnosti žalobcom na základe vydržania a to predovšetkým dobromyseľnosť a dobu vydržania. K tomuto odvolaciemu dôvodu odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a to najmä z bodu 27. vyplýva, že podľa záverov súdu prvej inštancie u žalobcu bol daný titul nadobudnutia vlastníckeho práva na základe výmeru o vlastníctve pôdy, preto na základe tohto výmeru žalobca nadobudol nehnuteľnosť do vlastníctva nie do osobného užívania. Z uvedeného dôvodu súduž neskúmal ďalšie tituly nadobudnutia vlastníckeho práva, keďže mal za to, že titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalobcom je právoplatný a nie je potrebné určovať vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe iného titulu. Podľa názoru odvolacieho súdu je preto bez právneho významu zaoberať sa otázkou nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcom vydržaním, keďže súd prvej inštancie nepochybne prijal záver, že žalobca nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti na základe výmeru o vlastníctve pôdy, ktorý považoval za nadobúdaci titul (bod 8., 24., 25. a 27. odôvodnenia rozsudku).

13. K ďalším námietkam žalovaných, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné a vydané bez dostatočného dokazovania odvolací súd uvádza, že zo zápisnice o pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 11.09.2017 (č.l. 226 spisu) vyplýva, že žalovaní sa vyjadrili tak, že ďalšie návrhy na dokazovanie nemajú. V rozpore s týmto vyjadrením na pojednávaní potom v podanom odvolaní žalovaní namietali, že súd nevykonal dostatočné dokazovanie. Podľa názoru odvolaciemu súdu, žalovaným nič nebránilo, aby na tomto pojednávaní navrhli súdu vykonať ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení čo neurobili. Navyše tieto dôkazy nekonkretizovali ani v podanom odvolaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd na túto námietku žalovaných neprihliadal.

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako vecne správny podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

15. Napokon sa žalovaní v podanom odvolaní domáhali toho, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania a to s poukazom na ust. § 257 CSP s tým, že v danej veci existujú dôvody osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania, pretože žalovaní svojim konaním nespôsobili dôvod tohto súdneho konania. Odvolací súd vo výroku o trovách konania považoval odvolanie žalovaných za dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania podľa § 388 CSP zmenil, odvolaniu žalovaných vyhovel a rozhodol podľa § 257 CSP tak, že stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

16. Aplikácia ust. § 257 CSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú síce naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, súd však dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP sa nesmie javiť ako neprímeraná tvrdosť voči subjektom konania a nesmie odporovať dobrým mravom (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo/17/2009). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

17. S ohľadom na tieto právne závery sa odvolací súd zaoberal tým, či rozhodnutie, ktorým neprizná v konaní úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania nebude neprímerane tvrdé rozhodnutie. Žalovaní sú fyzické osoby, ktoré nijako nezapríčinili vznik tohto súdneho sporu, pretože sporná parcela

im bola pridelená Slovenským pozemkovým fondom ako náhradný pozemok na základe zmluvy o bezplatnom prevode vlastníctva k pozemkom v roku 2013. Uvedenú skutočnosť odvolací súd považoval za dôvod osobitného zreteľa, existencia ktorého oprávňuje súd aplikovať pri rozhodovaní o trovách konania ust. § 257 CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaní sú v tomto spore pasívne legitimovaní ako osoby vedené v príslušnom liste vlastníctva. Nadobúdacím titulom bola zmluva o bezplatnom prevode vlastníctva, pričom sporná parcela im bola do vlastníctva bola prevedená ako náhradný pozemok. Zohľadňujúc tieto skutočnosti by bolo vo vzťahu k žalovaným v rozpore so zásadou spravodlivosti súdneho konania, keby museli znášať ako neúspešná strana sporu trovy konania, ktoré žalobcom vznikli.

18. Z výpisu z obchodného registra oddiel Sa, vložka číslo 161/N vyplýva, že žalobca je právnická osoba -obchodná spoločnosť so základným imaním 2 765 862 eur s rozsiahlym predmetom podnikateľskej činnosti. Odvolací súd preto zohľadnil spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k spornej parcele žalovanými a tiež to, že vznik tohto sporu nezapríčinili. Zohľadnil tiež to, že žalovaní sú fyzické osoby, oproti v konaní úspešnému žalobcovi, ktorý je obchodnou spoločnosťou so základným imaním 2 765 862 eur. S ohľadom na výšku základného imania žalobcu nepôjde podľa názoru odvolacieho súdu o neprimerane tvrdé rozhodnutie a ani o rozhodnutie, ktoré by odporovalo dobrým mravom.

19.O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 257 CSP tak že stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania a to z rovnakých dôvodov aké odvolací uviedol aj v prípade trov prvoinštančného konania.

20.Záverom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že sa oboznámil s obsahom rozhodnutia Krajského súdu Nitra zo dňa 25. júna 2020 sp. zn. 12Co/42/2019 vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 13C/301/2013, na ktorú poukázali v podanom odvolaní žalovaní. V skutkovo a právne obdobnej veci súd v tomto konaní žalobu totožného žalobcu na určenie vlastníckeho práva ako nedôvodnú zamietol. Odvolací súd vo veci vedenej pod sp. 12Co/42/2019 však riešil iné odvolacie dôvody, než aké uvádzali v tomto konaní žalovaní v podanom odvolaní. Odvolací súd, vzhľadom k tomu, že bol viazaný dôvodmi odvolania sa zaoberal iba námietkami žalovaných uvedenými v podanom odvolaní. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za potrebné vyporiadavať sa so závermi iného senátu odvolacieho súdu, prijatých v konaní vedenom pod sp.zn. 12Co/42/2019 aj keď v konečnom dôsledku bol žalobca v tomto konaní neúspešný. Podľa názoru odvolacieho súdu odvolacie dôvody uvedené žalovanými v prejednávanej veci neboli spôsobilé zmeniť závery súdu prvej inštancie uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).